

T-338/02. sz. ügy

Segi és társai kontra az Európai Unió Tanácsa

„Kártérítési kereset — Bel- és igazságügy — A Tanács közös álláspontja — A terrorcselekményekben részt vevő személyekkel, csoportokkal és szervezetekkel kapcsolatos intézkedések — A hatáskör nyilvánvaló hiánya — Nyilvánvalóan megalapozatlan kereset”

Az Elsőfokú Bíróság végzése (második tanács), 2004. június 7. . . . . II - 1650

A végzés összefoglalása

1. *Kártérítési kereset — Tárgy — Közös álláspontnak tulajdonítható kár megtérítésére irányuló kérelem — A közösségi bíróság hatáskörének hiánya — Tényleges bírósági jogorvoslat hiánya — A Tanács kártérítési igényjogosultságra vonatkozó nyilatkozata —*

Hatás hiánya — A közösségi bíróság hatásköre olyan kártérítési kereset elbírálására, amely a Közösség hatásköreinek a Tanács által történt megsértésén alapul (EU 5., EU 34. és EU 46. cikk)

2. *Európai Unió — Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — Jogalap — EU 34. cikk — A közösségi rendelkezések betartásának kötelezettsége (EK 61. cikk, e) pont; EU 34. cikk; 2001/931/ KKBP tanácsi közös álláspon, 4. cikk)*

1. Az Elsőfokú Bíróság nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel olyan kártérítési kereset elbírálására, amely az EU 34. cikkben alapuló közös állásponttal esetlegesen okozott károk megtérítésére irányul, mivel az EU 46. cikknek megfelelően az EU-Szerződés VI. címének keretében semmiféle kártérítési jogorvoslati lehetőség nem szerepel.

Még ha valószínű is, hogy ez a tényleges bírósági jogorvoslati lehetőség hiányát eredményezi, e helyzet önmagában, az EU 5. cikkből következő, az egyedi hatáskör-átruházás elvén alapuló jogrendszerben nem alapoz meg saját közösségi hatáskört.

latkozat nem is írhatja elő a közösségi bíróságok előtti jogorvoslati lehetőséget, hiszen ez ellentétben állna az EU-Szerződés által felállított bírósági rendszerrel.

Ezzel szemben az Elsőfokú Bíróság annyiban rendelkezik hatáskörrel az ilyen kártérítési kereset elbírálására, amennyiben a felperesek a Közösség hatásköreinek figyelmen kívül hagyására hivatkoznak. A közösségi bíróságok ugyanis hatáskörrel rendelkeznek az EU-Szerződés keretében elfogadott jogi aktusok tartalmának vizsgálatára annak megállapítása végett, hogy a jogi aktus nem érinti-e a Közösség hatásköreit.

(vö. 33., 34., 36., 38–41. pont)

A Tanács azon nyilatkozata is hatástalan, amely annak az ülésnek a jegyzőkönyvében szerepel, ahol közös álláspontot fogadtak el a kártérítési igényjogsultsággal kapcsolatban, amennyiben e nyilatkozat tartalma az adott szövegben nem jutott kifejezésre. Ráadásul e nyi-

2. Közös álláspont Tanács általi elfogadása csak akkor lenne a Közösség hatásköreibe történő beavatkozás miatt jogelle-

nes, ha azt az EK-Szerződés valamely olyan rendelkezésén alapuló jogi aktus helyett fogadták volna el, amelynek elfogadása kötelező lett volna, vagylagosan vagy kiegészítésképpen.

Nem tekinthető úgy, hogy valamely közös álláspont, amely a tagállamok között rendőrségi és igazságügyi együttműködést ír elő az EU 34. cikk szerint, összeegyeztethetetlen az EK-Szerződés által szabályozott közösségi hatáskörök

szabályozásának rendszerével, mivel — függetlenül attól, hogy az ilyen jellegű intézkedések alapulhatnak-e az EK 308. cikkben — az EK 61. cikk e) pontja kifejezetten előírja, hogy a Tanács a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés terén hozott intézkedéseket az EU-Szerződés rendelkezéseinek megfelelően fogadja el.

(vö. 45., 46. pont)